

سر مقاله

عمل در بی عملی و محافظه کاری

در بحران

ادامه از صفحه یک

بیاندیشیم، بخوانیم، شتابزده عمل نکنیم

صبر کنید. پیش از عمل، بیندیشید. اندیشه و حقیقت را نه از رسانه، که از مطالعه عمیق، از واکاوی تجارب گذشته و ستجش راه‌های حال باید جست. بی‌گذار به آب نزنید. گفتگو کنید—نه تنها با همفکران، که با مخالفان. شاید او راست بگوید. اندیشه حتی در حین عمل نیز ممکن است و این یعنی باید همواره امکان تجدیدنظر را برای خود زنده نگه داریم. عمل سیاسی، پرستش کورکورانهٔ یک هدف نیست؛ پرسیدن مدام از نتایج است.

فرد فاعل نیست، غایت است

اگرچه فاعلیت مؤثر از آن فرد تنها نیست، اما غایت نهایی اوست. سیاست باید برای انسان باشد. به تعبیر قرآنی، نجات یک نفر، نجات همهٔ انسان‌هاست. انسان "تلفات" مبارزه نیست؛ مقصود نهایی آن است. این بینش، اصلی حیاتی به ما می‌دهد: در انتخاب راه‌ها — فارغ از اینکه فعالانه یا منفعلانه به نظر برس — اولویت با مسیری است که هزینهٔ جانی کمتری دارد. معیار قضاوت ما باید این باشد: کدام راه ممکن است ناگهان هزاران جان را به خطر اندازد؟

عمل، جاری است

حتی اگر در خانه بنشینیم، عملی انجام داده‌ایم. انقلاب، اصلاح، یا انفعال، همگی اشکالی از عمل‌اند. عمل همیشه جاری است. علل بزرگ، معلول‌های بزرگ می‌آفرینند. وظیفه ما تبلیغ برای مشروعیت یک سیستم نیست؛ مشروعیت و کارایی، برآیند عمل جمعی است.

زندگی ذاتاً سیاسی است

برخی گمان می‌کنند عنصری بیرونی — مانند آزادی — زندگی را ارزشمند می‌کند. شعار "یا مرگ یا آزادی" حاکی از همین نگرش است. اما زندگی نکت‌تک افراد به ذات خود ارزشمند است. بنگرید: بسیاری از کسانی که از خارج، مردم داخل را به شهارهای زندگی و خیابان‌ها فرآ می‌خوانند، خود گزینهٔ "بزدلی" را برگزیده‌اند. زندگی سخت است، اما گران‌بایترین دارایی هر فرد است. "زنده‌ماندن" بر هر شعار دیگری تقدم دارد: طعم غذا، احساس آفتاب، بودن محض.

منطق دوازدهی، غیرعملی است

انتقام‌جویی، حقیقت‌جویی را به حاشیه می‌راند. اما حقیقت چیست؟ آیا امری مطلق است یا ساختهٔ گفتمان‌ها؟ شاید همچون گفتهٔ آن مارمولک افسانه‌ای، هر انسانی راه خود را به سوی حقیقت دارد. شاید جهان به سادگی "درست و غلط" تقسیم نمی‌شود. پذیرش این پیچیدگی، از جزمیت می‌کاهد.

هیچ تاپویی برای گفتگو نباید وجود داشته باشد

آزادی بیان پیش از آنکه توسط حکومت محدود شود، توسط تابوهای درونی ما پس زده می‌شود. حکومت تنها برخی از این تابوها را قانونی می‌کند. حتی "با خون مقدس" هم باید ایاد نقد باشد. تابو، اغلب چماقی است در دست مردم علیه یکدیگر، نه فقط ابزاری در دست دولت.

روایتی زود آمد نمی‌شود

ویرانی را به آسانی نمی‌توان آباد کرد، اما به سادگی می‌توان آن را عمیق‌تر کرد. در شرایط بحران، عمل باید دقیق و سنجیده باشد. فرد در میان ویرایی، منزوی‌تر، خیال‌پردازتر و زودباورتر است. بنابراین همهٔ اصول پیش‌گفته، در بحران اهمیتی دوچندان می‌یابند.

عمل در بی‌عملی

تاؤیعی" عمل در بی‌عملی". ذات وضع موجود، نطفه‌های وضع متضاد را در خود دارد. پس نباید چنان در دام عمل آشکار گرفتار شویم که نقش زمینه‌ها را نادیده بگیریم. محافظه‌کاری در بحران — به معنای مورد نظر ما — خودرزی است، تلاش برای غرق نشدن در خونی که بی‌حساب ریخته می‌شود. این "عمل در بی‌عملی"، کناره‌گیری از ادعای دانیایی مطلق، چشم پوشیدن از انتقام و قحدمندی کورکورانه است؛ فرو رفتن گناهانه در دریایی از نادانی. این محافظه‌کاری، نه اصول‌گرایی است، نه اصلاح‌طلبی به معنای مرسوم، و نه مشروطه‌خواهی صرف — اما می‌تواند دربرگیرندهٔ هر سه باشد. در این معنا، محافظه‌کاری یک روش بودن است: روشی فراجنبشی برای راهبری در بحران. بر این اساس، گزینه‌های چون مشارکت در انتخابات، حضور در تظاهرات مسالمت‌آمیز، فعالیت در نهادهای مدنی، مطالعهٔ جمعی، و گفت‌وگویی نفاذانه حول مسائل سیاسی، می‌توانند — بسته به شرایط — نمودهای عینی این "روش بودن" محافظه‌کارانه باشند.

خبر

سخنگوی کمیسیون فرهنگی تأکید کرد

دولت محدودیت اینترنت خبرنگاران و رسانه‌ها را رفع کند

سخنگوی کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه باید هر چه سریعتر دسترسی رسانه‌ها و خبرنگار‌ها برای روایتگری صحیح و درست فراهم شود، گفت: ضروری است که هر چه سریعتر رسانه‌ها و خبرنگاران، دسترسی به اینترنت بین‌الملل داشته باشند تا بتوانند روایت‌گری درست داشته و آن را به دنیا منتقل کنند.

احمد راستینبه در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به قطعی و محدودیت‌های اینترنت بعد از ناآرامی‌های اخیر گفت: فتنه اخیر و آسیب دیدن بسیاری از مردم عزیز ما، به‌دلیل اقدامات مخرب رسانه‌ای بود که متأسفانه در بستر پلتفرم‌های خارجی اتفاق افتاد و شرایط خاصی را برای رسانه‌های کشور ایجاد کرد. وی افزود: اکنون لازم است که دولت هرچه سریع‌تر زمینه دسترسی رسانه‌های داخلی و خبرنگاران برای روایتگری صحیح، درست و واقعی از این فتنه را فراهم کند.

سخنگوی کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی با تأکید بر لزوم اعتباربخشی و رتبه‌بندی رسانه‌ها و خبرنگار‌ها گفت: در تمام دنیا رسانه‌ها و خبرنگار‌ها دارای رتبه و نظام اعتبارسنجی مشخصی هستند و در واقع خود خبرنگاری دارای رتبه و اعتبارسنجی مشخص، ضمانت اقدام رسانه‌ای آن محسوب می‌شود.

غربی‌ها از تحمیل قطعنامه حقوق بشری علیه ایران چه اهدافی را دنبال می‌کنند؟

آثار بلندمدت محکومیت تهران در نهادهای بین‌المللی

سخنرانی در نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در یک جلسه اضطراری، با تصویب قطعنامه‌ای، با طرح اتهام «نقض‌های گسترده و سیستماتیک حقوق بشر در جمهوری اعتراضات»، جمهوری اسلامی ایران را محکوم کرد.

آثار بلندمدت محکومیت تهران در نهادهای بین‌المللی

شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در یک جلسه اضطراری، با تصویب قطعنامه‌ای، با طرح اتهام «نقض‌های گسترده و سیستماتیک حقوق بشر در جمهوری اعتراضات»، جمهوری اسلامی ایران را محکوم کرد.

بشر را که ایران آن را فاقد مشروعیت خوانده است، (سیاسی و مغرضانه) جلوه می‌دهد.

ایجاد بنسټر حقوقی برای بیکرد قضایی آینده

این مسئله، جدی‌ترین و بلندمدت‌ترین تهدید ناشی از قطعنامه است. کمیته حقیقت‌یاب مستقل موظف است تا «حقایق و شرایط» نقض حقوق بشر، به ویژه مواردی که ممکن است مستحق مشروعیت‌بخش اقدامات تحریمی بیشتر باشد.

محور چهارم، تأثیر بر افکار عمومی داخلی و تقویت گفتمان مخالفان است که با بین‌المللی‌شدن

این سویمین نشست اضطراری این شورا در مورد ایران طی سه سال گذشته بود که نشان‌دهنده تداوم تمرکز بخشی از جامعه بین‌المللی نسبت به روند رعایت حقوق بشر در ایران است. اسناد و گزارش‌های ارائه‌شده در این جلسه، مشتمل بر ادعاهایی درباره «استفاده نامتناسب و کشنده از نیرو»، «بازداشت‌های گسترده»، «شکنجه» و «محرومیت از دسترسی به اینترنت و اطلاعات» بود. در همین راستا فولکر تورک در سخنرانی آغازین خود ادعا کرد: «خشونت، کشتار و نقض کرامت انسانی هرگز قابل توجیه نیست.»

افزایش فشار نرم بین‌المللی و مشروعیت‌زدایی

در مقابل نیز، تمسید مأموریت گزارشگر ویژه (مای ساتنو) و کمیته حقیقت‌یاب مستقل برای دو سال دیگر، هسته مرکزی قطعنامه را تشکیل می‌دهد و ابزار اصلی اعمال فشار نرم است. برخلاف تحریم‌های اقتصادی که تأثیرات ملموس و کوتاه‌مدت دارند، این مکانیسم‌ها بر «افشارگری»، «مستندسازی» و «شرمساری بین‌المللی» متمرکز هستند.

گزارش‌های دوره‌ای این نهادها، به شورای حقوق بشر و مجمع عمومی سازمان ملل، به‌صورت مداوم پرورنده حقوق بشر ایران را زنده نگه می‌دارد و مانع از عادی‌سازی روابط در اذهان عمومی جهانی می‌شود. به گفته تحلیلگران «شورای روابط خارجی آمریکا»، این فرآیند تدریجی «مشروعیت‌زدایی» می‌تواند در بلندمدت هزینه دیپلماتیک ایران را برای کسب حمایت در سایر پرورنده‌های بین‌المللی (مانند پرورنده هسته‌ای) افزایش دهد.

از منظر سیاسی داخلی، این فشار نرم می‌تواند شکاف میان حاکمیت و بخشی از جامعه فرهیخته و طبقه متوسط شهری را عمیق‌تر کند، جایی که ارزش‌های حقوق بشری وزن معنایی بالایی دارد.

علیه ایران، بر اساس محتوای مندرج در اسناد رسمی و گزارش‌های خبری، اثرات خود را حداقل از چهار محور اصلی بر موقعیت جمهوری اسلامی ایران اعمال خواهد کرد.

محور دوم، افزایش فشار نرم بین‌المللی و مشروعیت‌زدایی است که از طریق تداوم و تقویت نهادهای نظارتی مانند گزارشگر ویژه و کمیته حقیقت‌یاب محقق می‌شود.

محور سوم، ایجاد بنسټر حقوقی برای بیکرد قضایی احتمالی در آینده است؛ زیرا گزارش‌های این نهادها

می‌توانند به عنوان اسناد مقدماتی در مراجع قضایی بین‌المللی مانند دیوان کیفری بین‌المللی مورد استناد قرار گیرند.

محور سوم، تحت تأثیر قرار دادن روابط دو جانبه اقتصادی و سیاسی ایران با کشورهای موافق قطعنامه، به ویژه اتحادیه اروپا است که ممکن است مشروعیت‌بخش اقدامات تحریمی بیشتر باشد. محور چهارم، تأثیر بر افکار عمومی داخلی و تقویت گفتمان مخالفان است که با بین‌المللی‌شدن اعتراضات، فضای داخلی را نیز متأثر می‌سازد. آنچنان که نماینده آمریکا در این جلسه گفت: «جهان باید در کنار مردم ایران بایستد.» در مقابل، نماینده چین این اقدام را «سیاسی‌سازی حقوق بشر و مداخله در امور داخلی» دانست. گزارش اخیر «مؤسسه بین‌المللی مومکرانسی و کمک‌های انتخاباتی»، نیز هشدار داده که چنین قطعنامه‌هایی می‌توانند منجر به دودتر شدن دولت‌های هدف از اعمال سازنده شوند.

می‌کنند؟

تأثیر بر روابط دوجانبه و زمینه‌سازی برای تحریم‌ها
اما تصویب قطعنامه با اکثریت قابل توجه آرای موافق (۲۵ کشور) که عمدتاً شامل کشورهای اروپایی، آمریکای لاتین و برخی کشورهای آفریقایی و آسیایی می‌شود، یک «اعلام نظر جمعی» علیه ایران است. این رای، مشروعیت سیاسی لازم را برای کشورهای عضو فراهم می‌آورد تا در روابط دوجانبه خود با ایران، مسائل حقوق بشر را پررنگ‌تر کنند. برای اتحادیه اروپا، که همواره ادعای «اتحادیه مبتنی بر ارزش‌ها» را دارد، این قطعنامه سند معتبری برای توجیه ادامه یا تشدید سیاست‌های محدودکننده، مانند تحریم‌های اختصاصی علیه افراد و نهادهای مرتبط با نقض حقوق بشر (تحت نظام تحریم‌های حقوق بشری اتحادیه اروپا) خواهد بود. «رویتزر»، نیز در تحلیلی اشاره کرد که این قطعنامه، دست دیپلمات‌های اروپایی را در مذاکرات با تهران محکم‌تر می‌کند.

از نظر سیاسی، این امر فضای گفت‌وگوی ایران با غرب را بیش از پیش سرد و ملتهب می‌کند و احتمال هرگونه بازگشت به مذاکرات جامع (مانند برجام) را کاهش می‌دهد، زیرا غرب اکنون یک پیش‌شرط غیررسمی جدید — بهبود وضعیت حقوق بشر — را نیز اضافه کرده است. در سطح استراتژیک، ایران را به سمت وابستگی بیشتر به شرق (چین و روسیه) سوق می‌دهد، که خود می‌تواند تبعات امنیتی، اقتصادی خاصی داشته باشد. در چنین شرایطی، «ابزاری شدن حقوق بشر برای پیشبرد اهداف ژئوپولیتیک» است.

بسیاری از تحلیلگران در کشورهای جنوب جهانی معتقدند که غرب از موضوع حقوق بشر به عنوان چکشی برای تضعیف دشمنان استراتژیک خود

سیاست روز

خبر

پارلمان ایران خطاب به پارلمان اروپا

نمی‌توانید از پاسخگویی شاه خالی کنید

نمایندگان مجلس شورای اسلامی در بیانیه ای تأکید کردند: گویی طراحان و حامیان خارجی آشوب، مسیر تازه‌ای را در پیش گرفته و ناتوان از اثرگذار در داخل کشور، به ابزارهای فشار بین‌المللی، صدور قطعنامه‌های سیاسی و تشدید تحریم‌ها متوسل شده‌اند.

به گزارش ایسنا، نمایندگان مجلس شورای اسلامی با صدور بیانیه‌ای در واکنش به قطعنامه ضدایرانی پارلمان اروپا تأکید کردند که پارلمان اروپا و دولت‌های مداخله‌گر اروپایی در قبال حمایت، تسهیل و زمینه‌سازی اقدامات تروریستی علیه ملت ایران، دارای مسئولیت مستقیم حقوقی و سیاسی بوده و نمی‌توانند از پاسخ‌گویی در برابر ملت ایران و افکار عمومی جهان شانه خالی کنند.

متن کامل این بیانیه به شرح زیر است:

ما نمایندگان مردم آگاه، صبر و شسته ایران در مجلس شورای اسلامی، قطعنامه اخیر بیانیه اروپا را مصداق روشن دخالت در امور داخلی جمهوری اسلامی ایران دانسته و آن را به‌شدت محکوم می‌کنیم.

به مقامات اروپایی تأکید می‌کنیم که تداوم این رویکرد خصمانه و غیرمسئولانه، خلیی در عزم راسخ ملت ایران ایجاد نخواهد کرد، بلکه به تشدید بی‌آبرویی و رسوایی سیاسی و اخلاقی آنان در افکار عمومی جهان خواهد انجامید.

پارلمان اروپا در شرایطی که در مواجهه مشکلات داخلی این اتحادیه ناکام بوده، اکنون برای سرپوش گذاشتن بر این ناکامی تاریخی و گریز از پاسخ‌گویی به ملت‌های اروپایی، به سیاست فراقلمی و مداخله در امور داخلی دیگر کشورها روی آورده است. در همین چارچوب، با مداخله در امور داخلی کشورمان، مدعی دفاع از حقوق بشر در ایران شده و با صدور قطعنامه، عملاً در جایگاه حامی تروریسم و گروهک‌های تروریستی قرار گرفته است.

این در حالی است که اسناد متقن و شواهد اکتازاپذیر نشان می‌دهد سرریس‌های اطلاعاتی برخی کشورهای خارجی ارتباط مستقیم و سازمان‌یافته‌ای با سرکردگان گروهک‌های تروریستی داشته و کشتار مردم بی‌گناه در شامگاه ۱۸ دی‌ماه، با هدایت و پشتیبانی آنان به وقوع پیوسته است.

پس از حضور پرشکوهِ، گسترده و معنادار ملت ایران در راهپیمایی تاریخی ۲۲ دی‌ماه و نمایش آشکار وحدت، انسجام ملی و اعلام نفرت عمومی از اغتشاش، آشوب و ناامنی، پروژه دشمن برای برهم زدن نظم و امنیت کشور با شکست کامل مواجه شد. در پی این ناکامی طراحان و حامیان خارجی آشوب، مسیر تازه‌ای را در پیش گرفته و ناتوان از اثرگذار در داخل کشور، به ابزارهای فشار بین‌المللی، صدور قطعنامه‌های سیاسی و تشدید تحریم‌ها متوسل شده‌اند؛ مسیری که بیش از پیش ماهیت و نیت خصمانه آنان را عیان ساخته است.

بر این اساس، پارلمان اروپا و دولت‌های مداخله‌گر اروپایی در قبال حمایت، تسهیل و زمینه‌سازی اقدامات تروریستی علیه ملت ایران، دارای مسئولیت مستقیم حقوقی و سیاسی بوده و نمی‌توانند از پاسخ‌گویی در برابر ملت ایران و افکار عمومی جهان شانه خالی کنند.

قطعنامه مداخله‌جویانه پارلمان اروپا در حالی صادر شد که همین نهاد و دولت‌های اروپایی، طی دو سال گذشته، در برابر جنایات بی‌سابقه رژیم صهیونیستی شامل آواره‌سازی گسترده، نسل‌کشی سازمان‌یافته و کشتار بیش از هشتاد هزار نفر از مردم بی‌دفاع غزه، سکوتی ننگین و معنادار اختیار کرده و با این سکوت، عملاً در کنار یک رژیم تروریستی‌استاندد.

اکنون همان بازیگران، با استنادردی آشکارا دوگانه ، قطعنامه صادر کرده و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را، که بازرترین نقش را در مبارزه با تروریسم در منطقه داشته، به ناقص متهم می‌کند. «واقع‌مکر الذین من قبلهم قلله المکر جمیعاً»

از این منظر، تحریم‌ها و فشارهای حقوق بشری نه تنها رفتار ایران را تغییر نمی‌دهد، بلکه آن را در مواضع مخالف قطع تر می‌کنند، زیرا تهدید خارجی را افزایش می‌دهند. بنابراین تصمیم‌گیری‌ها تنها مبتنی بر محاسبات سود و زیان مادی نیستند و کنار گذاشتن آن، حتی اگر از نظر مادی به صرفه باشد، می‌تواند هزینه‌های هویتی غیرقابل جبرانی داشته باشد که انجام آن را غیر ممکن می‌کند.

دستورات مهم رئیس قوه قضاییه درباره متهمین وقایع اخیر و فساد اقتصادی و مالی

رئیس عدلیه با اشاره به مطالبات بحق مردمی درخصوص محاکمه و مجازات سریع اغتشاشگران تصریح کرد: انتظار و مطالبه بحق مردم آن است که متهمین و عناصر اصلی اغتشاشات و ارتکاب اعمال تروریستی و خشن، هر چه سریع‌تر محاکمه و در صورت احراز جرم، مجازات شوند؛ این مهم قطعاً در دستور کار ما قرار دارد؛ لکن در این اثنا، بر رعایت قوانین و اصل اساسی عدالت تأکید داریم و معتقدیم که در عین سرعت عمل، باید نهایت دقت را رسیدگی‌ها به کار بست؛ ما تأکید داریم که عدالت یعنی آنکه، آن فرد جانی را که اسلحه به دست گرفته و مردم را به قتل رسانده و یا مباردت به تحریق و تخریب و سلاخی کرده و بدون کمرترین مسامحه و ارفاق، محاکمه و مجازات کنیم و در عین حال، در محاکمه و اعمال مجازات همین فرد جانی نیز از موازین و اصول مشخص تخطی نکنیم. رئیس قوه قضاییه در ادامه به تبیین و تشریح مقولهی کنشگری قضایی در ایام جنگ و اغتشاش پرداخت و عنوان کرد: قطعاً زمان جنگ و اغتشاش، الزامات و مقررات خاص خود را دارد و ملحوظ کردن این الزامات، یک اصل اساسی است و ما نیز بر آن تأکید داریم؛ لکن در عین حال، تصریح می‌کنم که در ایام جنگ و اغتشاش نیز باید شیوه و اسلوب دادرسی و محاکمه و صدور احکام مجازات ما، در نهایت اتقان و استدلال باشد و تحت هیچ شرایطی از اصل اساسی عدالت عدول نکنیم.
قاضی القضات به موضوع نحوه جبران خسارات وارده در اغتشاشات نیز گریزی زد و بیان داشت: بدون تردید، عناصری که به نحوی از انحاء در اغتشاشات مدخلیت داشته‌اند، معطل نشود و همین یک بیگار شدن عدهی و مباشرین، علاوه بر تحمل مجازات‌های قانونی، باید نسبت به جبران خسارات وارده به اموال عمومی و خصوصی نیز اقدام کنند؛ در این راستا، مقامات قضایی ذریبط، فرآیندهای قانونی مرتبط با توقیف اموال آنها را انجام دهند، لکن در انجام این مهم عنایت داشته باشند که مبادا یک بنگاه و واحد تولیدی، تعطیل شود و همین واحد تولیدی، تعطیل شود و مقررین گردد؛ این مقوله را از آن حیث مطرح کردم که ممکن است متولیان و دست‌اندرکاران یک واحد تولیدی به نحوی از انحاء در اغتشاشات مدخلیت داشتند و وفق موازین و مقررات باید خسارات وارده را جبران نمایند. از سوی دیگر، در توقیف‌ها مراقبت شود که مبادا در یک مرکز و واحدهایی که ارائه‌دهنده خدمات عمومی هستند، اختلال ایجاد شود.

رئیس قوه قضاییه گفت: به هیچ وجه تمرکز صورت گرفته پیرامون پرونده متهمین اغتشاشات و ارتکاب اعمال تروریستی و خشن، مقامات و مسئولان قضایی ذیصلاح را از رسیدگی به پرونده‌های مفاسد اقتصادی بازدارد؛ در همین راستا، چنانچه پرونده فساد در مراحل رسیدگی و صدور کیفرخواست و یا حکم است، مقامات مربوطه، به حسبه و در چارچوب قانون، اطلاع‌رسانی‌های مقتضی را به مردم داشته باشند.

به گزارش ایسنا به نقل از مرکز رسانه قوه قضاییه، حجت‌الاسلام‌المسلمین محسنی اژه‌ای، طی سخنانی در نشست پیگیری روند دادرسی پرونده متهمان اغتشاشات اخیر که با حضور وینباری رؤسای کل دادگستری و دادستان‌های مراکز استان‌ها برگزار شد، با تریک اعیاد شعبانیه، دستورات مهمی را خطاب به آنها پیرامون نحوه رسیدگی به پرونده‌های متهمین و عناصر فعال در اغتشاشات و فتنه خشن اخیر و ایضا استمرار مبارزهی مجدانه با مظاهر مختلف فساد بویژه فساد اقتصادی و مالی صادر کرد.

رئیس قوه قضاییه در این نشست، با اشاره به اهمیت مقابله با مظاهر مختلف فساد بویژه فساد اقتصادی بیان داشت: به هیچ‌وجه تمرکز صورت گرفته پیرامون پرونده متهمین اغتشاشات و ارتکاب اعمال تروریستی و خشن، مقامات و مسئولان قضایی ذیصلاح را از رسیدگی به پرونده‌های مفاسد اقتصادی بازدارد؛ در همین راستا، چنانچه پرونده فساد در مراحل رسیدگی و صدور کیفرخواست و یا حکم است، مقامات مربوطه، به حسبه و در چارچوب قانون، اطلاع‌رسانی‌های مقتضی را به مردم داشته باشند.
باژ هم تأکید و تکرار می‌کنیم که مقولهی مبارزه با مظاهر مختلف فساد بویژه فساد اقتصادی و مالی، در زمره اولویت‌های قوه قضاییه است و این مهم، به هیچ‌وجه تعطیل‌پذیر نیست.

رئیس دستگاه قضا گفت: طی مدت اخیر با توجه به پرونده‌های تشکیل‌شده درخصوص متهمین اغتشاشات و ارتکاب اعمال تروریستی و خشن و به موازات آن، اهمیت استمرار رسیدگی‌ها به پرونده‌های مفاسد اقتصادی، برخی قضات عالی‌رتبه ما در دیوان‌عالی به کرات درخواست‌های حضور در دادرساها و سایر مراجع قضایی مربوطه را به منظور مساعدت و کمک به پیشبرد رسیدگی‌ها داشته‌اند که از همه تأیید قدرانی می‌کنیم و تأکید داریم که این مهم بیابانگر مسئولیت‌شناسی و تعهد داشته ماست.